

Írók a ketrecben

FEUILLETON - LXVI. évfolyam, 38. szám, 2022. szeptember 23.

Miről beszélünk, amikor elnöklapjásodásról beszélünk? (A szót Milbacher Róbert használja, Takáts József szíves szóbeli közlésére hivatkozva.) A *Nők Lapja* a legnagyobb hagyományokkal rendelkező családi magazin ma Magyarországon, amely valószínűleg a legszélesebb közönség számára tesz elérhetővé publicisztikákat, tárcanovellákat, néha irodalmi igényű meséket, ráadásul olvasásnépszerűsítő kampányokban is partner. Vagyis lehet, hogy nem az irodalom nőklapjásodott el, hanem például a *Nők Lapja* lett irodalmibb. Miközben a magyar sajtó sokszínűségének drámai csökkenésével, a kulturális sajtó elsorvadásával párhuzamosan egyéb női magazinok is átvettek olyan társadalmi és kulturális funkciókat, amelyek ezeken a fórumokon előtte elképzelhetetlenek voltak; persze ugyanezen okokból maguk az irodalmi szövegek is átvettek efféle funkciókat. Ha a közös dolgaink megbeszélésére nem lesz alkalmas a sajtó, akkor ezeket a témákat az irodalmi műveken keresztül tesszük szóvá.

Véleményem szerint a magazinok hatásánál validabb veszély a közösségi média nyelvhasználata és funkciói. Írunk-e még akkora verseket, amelyek nem férnek el egy megosztható képen? De az sem igaz, hogy ezt a kihívást ne lehetne az irodalom eszközei által megjeleníteni; lásd például Patricia Lockwood írásait. Az irodalom épp azért roppant hatékony és kitartó művészeti forma, mert története során a környező mentalitás- és médiatörténeti változásokra tudott hatékony válaszokat adni, miközben kivívta és sok szempontból igenis meg is őrizte autonómiáját.